

ZE STERVEN BIJ BOSJES

(laat ze leven, ook als ze zonevreemd zijn)

Ooit had ik een discussie met een collega van me over de bescherming van het Lappersfortbos. Hij vroeg me op de man af: 'Noem jij dit een bos ? Dit is duidelijk een stuk vuilnis dat eventueel kan opgekuist worden.' Hij alludeerde blijkbaar naar een park, met geasfalteerde paden en lantarens zoals op de Brugse vesten, waar het licht de ganse nacht door blijft schijnen en waar de vogels zich willens nillens hebben moeten naar schikken. Een typisch Vlaamse instelling, die Vlaanderen tot één der armste aan groene gebieden op aarde maakt. Als we maar kunnen verkavelen en open ruimtes volstouwen met veel te grote woningen zijn we content. Het groen nemen we er bij als bordversiering; mooi voor het oog, maar nutteloos. Voor het echte groen gaan we naar het buitenland of Wallonië, waar ze goed moeten opletten, want met al die Vlamingen die er heen trekken weet je maar nooit.

Deze kruideniersmentaliteit houdt tevens in dat men grootstammige bomen steevast véél te kort, en verkeerd snoeit, zodat ze ziek worden; dat ze geveld worden om dan door kleinstammig 'plaatsvervangend schaam(te)groen' te worden vervangen. De redenen voor dit vellen zijn meestal te gek voor woorden: het hebben van bladeren, want die vallen af in de herfst; het onderdak bieden aan vogels, die van daarboven hun gevoeg durven doen; het hebben van wortels; het geven van schaduw in de zomer noemen we dan 'het wegnemen van zonlicht'. Kortom; een boom heeft zijn nut, maar dan enkel als plank of meubelstuk.

We moeten dringend verder kijken dan onze neus lang is, willen we onze leefwereld leefbaar houden. Onze habitat staat volgebouwd, de lucht is amper nog in te ademen zonder masker en als we zo voort doen staat gans Vlaanderen vol geparkeerde wagens, of wagens in één grote file wegens geen wegen genoeg. Iedereen moet de auto in, en dan liefst voor elk gezinslid één. Liefst een zo'n hele grote met een bullbar vooraan, met getinte ruiten zodat we lekker anoniem blijven in ons rijdend coconnetje. Van visuele en auditieve vervuiling of verkeersagressie hebben we nog niet gesproken...

Ik zou het liefst eindigen met het nu nog steeds actuele liedje van Louis Neefs:

**Laat ons een bloem en wat gras dat nog groen is
Laat ons een boom en het zicht op de zee
Vergeet voor één keer hoeveel geld een miljoen is
De wereld die moet nog een eeuwigheid mee**

Maar ook met dit, beste vrienden !

met John Lennon

**You may say I'm a dreamer
But I'm not the only one
I hope someday you'll join us
And the world will be as one**

C. Oupure